MIELIPIDE

Tilastot kertovat, että on isoja, keskikokoisia ja pieniä kuntia, joissa asiat ovat kunnossa. **KANSANEDUSTAJA REIJO TOSSAVAINEN (PS.) LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Järki hukassa

Olisi ollut kiinnostusta omaan maitotilaan, mutta kun en halunnut jumbo suurta tilaa, niin ilmoitettiin heti, ettei kannata. Mihin katosivat järki ja inhimillisyys. **Jotakin rajaa**

Kannustusta

Mihin on kadonnut kannustaminen? Vai onko maatalous niin tuhoon tuomittu, ettei kukaan usko tulevaisuuteen? **Pettynyt ja nöyryytetty**

Citykanit

Hei vihreät siellä Hesassa! Miksi olette hiljaa, kun citykaneja tapetaan ja syötetään Korkeasaaren leijonille? **Siinä se nähdään**

Ylellisyysvero

Muistan, että 1970-luvun alussa oli ylellisyysvero. Sitä pitäisi soveltaa nyt. Entä vanhanpiian ja -pojan vero? Ei rahaa kreikkalaisille. **Vouti**

Lisää takamatkaa

Ministeriön valmistelijoiden kytkyt esiin. Tukien jäädytys kahdeksi vuodeksi tekee paljon. Aloittajalla takamatkaa monella kylällä. Aloita ja kehitä siinä sitten. **Ei nimimerkkiä**

Sielun tulkki

Olipa joku uskaltanut raapasta vakavaa ongelmaa hienolla tavalla. **Mies maalta**

Korjaus tarvitaan

Kontro puhuu palturia. Jos ehdokas saa vaalipiirissään lähes eniten ääniä, eikä tule valituksi, systeemi pitää korjata. **Emme ole Venäjä**

Hallinto tuhlaa

Ympäristölupien hintoja ei olisi tarvinnut nostaa, jos hallinto olisi pitänyt kulunsa kurissa. Veroa kymmenen vuoden välein. **Ei pakko ole rakentaa**

Kuntarakenne

Kahdellatoista Suomen eturivin oikeusoppineella on painavaa puhetta suomalaisille kuntauudistuksesta netissä: Kuntarakennekirja – oikeusoppineet puhuvat. **Ei nimimerkkiä**

Ympäristölupa

Ei voi olla niin, että maatilan ympäristölupa on samanhintainen kuin ydinvoimalassa. Työkustannukset katettava. Olisiko niin, että maatilan lupa liian tarkka? **Ihmettelen**

Kumpi pahempi?

Eihän se tainnut Valio tuoda Ruotsista maitoa. Mutta olisiko se vaihtoehto ollut parempi, että kauppa olisi tuonut sen valmiiksi pakattuna. **J52**

Biosta

Siirtyvät biopolttoaineisiin. Kyllä seuraavaksi kannattaa ottaa käyttöön vesi ja hyödyntää vetyä. Vaan ei suostu öljymiehet. Muutos pelottaa. **Ei nimimerkkiä**

Sikarutto

Sudet ja karhut levittävät sikaruton Suomeen. **Vihreää**

Painajainen

Näin painajaisunta, että Metsäliitto siirtää taloushallintoaan Puolaan. Onneksi ei Viesti asiaa vahvistanut. **Älä unta näe**

Palvelua

Mhy:t ovat kuin metsäyhtiöiden haarakonttoreita. Pitää olla mies ja paljon metsää saadakseen asiallista palvelua. **Ei nimimerkkiä**

Historiaa

Mitkä puolueet johtivat Suomea 90 luvun lamaan? Meno tuntuu aika hyytävältä nykyäänkin. **AN**

MARKKU VUORIKARI

Sellun keitto jatkuu vielä Stora Enson Enocellin tehtaalla. Kilpailu halvempien tuotantokustannusten maiden kanssa on totista, muistuttaa Aapo Ylitalo.

Metsävarojen käyttö valinkauhassa

Lähivuosina Suomen metsätalous on suurten mullistusten kohteena. Sekä metsänomistajan että puun jalostajan taloudellinen asema vaikeutuu. Ellei puusta saada riittävää hintaa, metsänhoito passivoituu ja arvopuun määrä supistuu.

Nyt uhkaava voimakas dieselpolttoaineen hinnannousu kohdistuisi kuljetuskustannuksiin ja kantohintaan. Lopputuotteen hintakilpailuasema heikkenisi. Suomessa toimivien yritysten hintakilpailuasema verrattuna konsernien muissa maissa toimivien yritysten kanssa vaikeutuu.

Suomalaispankkien romahdettua 90-luvulla suurteollisuus joutui etsimään uusia rahoituslähteitä. Rahapula toimi kansainvälisten sijoittajien osakekaupan katalysaattorina. Varsinkin metsäteollisuuden osakkeita siirtyi paljon ulkomaalaisten haltuun.

Vaikka lopputuotteen hinnassa puun arvo on pieni, liikkuvan pääoman tuottovaatimukset painavat raaka-aineen hintoja. Lisätuloja CHP-energiatuotannosta tavoitteleva metsäteollisuus lobbasi suojakseen syöttötariffin, jolla se estää pienten energiayritysten alallepääsyn ja harvennuspuun hintakilpailun.

Niinpä Metsäteollisuuden keskusliitto edellyttääkin valtiolta nuorille metsille hoitotukia, jotta energiapuun tienvarsihinta olisi alhainen. MTK etsii tuista kannattavuutta taimikon ja nuoren metsän hoitoon. Toisen tavoite on huokea energiapuu ja toisen palkkaa hoitotyöstä.

Sijoittajien ja vihreiden vaikutuksesta metsähoidon periaatteet uusitaan. Jokaisen pitäisi ansaita elantonsa omasta työstään, mutta eri intressipiirien puristuksessa puu kasvaa ja jalostuu valtion tuella. Vaatiiko biodieseltuotanto tukivaroja?

Valtion veropolitiikka antaa yksityismetsänomistajille keppiä.

Yhteismetsiin houkutellaan EU:n rahoittamien hankkeiden avulla. Liittyneen pienen metsänomistajan puhevalta on mennyt – eikä joulukuusta haeta enää omasta metsästä.

Suurten ja kalliiden koneiden ylläpitokustannukset vaativat isoja kuutiomääriä. Siksi harvennushakkuiden kuutiomääriä on nostettu, jotta myyjällekin jäisi jotain. Kustannustehokkuus näkyy korjuukoneiden jäljissä, kun monimuotoisuutta ihannoivat eivät piittaa kustannuksista mitään.

Aukkohakkuiden jälkeen tilinväli on ihmisikä. Vähäpuustoisen metsän hoitokustannukset konkretisoituvat vasta myyntituloksessa.

Jatkuvan kasvatuksen periaate vaatii seurantaa ja tasaisen tulovirran tavoite pakottaa joustaviin metsienhoitomenetelmiin. Uusimiskustannusten jäädessä pois jatkuva kasvatus antaa lisätuottoa ja ylispuiden poisto lyhentää tilinvälejä, mutta supistaa hehtaarikohtaisia hakkuumääriä.

Nopeakasvuisten metsien lähelle siirtyneen teollisuuden muutkin kustannukset ovat usein lähtömaata alhaisemmat. Nouseviin maihin siirtynyt tuotantolaitos kilpailee samoista markkinoista kuin tänne jääneet. Kilpailua kiristää markkinoille pyrkivä, nopeasti kehittyvä Venäjän saha- ja kuitupuuta jalostava teollisuus.

Yltiöpäinen ympäristölainsäädäntö on merkittävä kilpailurasite, koska nousevista maista se voi puuttua kokonaan.

Itämeren rikkidirektiivi voi lopettaa paljon tilaa vaativan matalan jalostusasteen tavaraviennin. Ruotsin ja Itä-Euroopan maiden tie- ja ratayhteydet antavat kilpailuedun. Suomessa metsäklusteri on vientiteollisuuden tukipilari, joten sen toiminta on turvattava.

Alpo Ylitalo
Kokkola

JAANA KANKAANPÄÄ

Koululuokan koko ei vaihtele sen mukaan, minkä kokoisessa kunnassa ollaan, kirjoittaa Reijo Tossavainen.

Lähipalvelujen alasajo on torjuttava

Kataisen-Urpilainen hallitus aikoo toteuttaa kuntien pakkoliitokset, jotka johtavat lähipalvelujen alasajoon erityisesti maaseudulla. Näin voidaan perustellusti todeta, sillä vain palveluja leikkaamalla saadaan suuria säästöjä ison kunnan sisällä.

Suurta kuntakokoa eivät tue tilastotiedot eivätkä erilaisten tutkimusten tulokset.

Se on helppo ymmärtää, sillä kunnat tuottavat palveluja: esimerkiksi koululuokassa on yhtä monta oppilasta tai yksi käsipari ehtii hoivaamaan yhtä monta ihmistä kunnan koosta riippumatta.

Paljon puhutaan hallinnon keventämisestä. Silloin pitää muistaa, että varsinaisten hallintokulujen osuus on parin prosentin luokkaa, eivätkä ne pienene kuntakoon kasvun myötä.

Tilastot kertovat, että on isoja, keskikokoisia ja pieniä kuntia, joissa asiat ovat kunnossa. On myös erikokoisia kuntia, joissa asiat eivät ole yhtä hyvin.

On totta, että erityisesti maaseutukunnissa väestö on ikääntynyttä. Kuntaliitos ei silti poista ongelmaa, se siirtyy vain toisen kunnan sisälle.

On myös puhuttu, että ison kuntakoon myötä päästään eroon usean kunnan muodostamista hallintohimmeleistä. Sekään väite ei ole totta, sillä isossa kunnassa hallinto on moniportaisempi.

Yksittäisen kunnan menestymiseen vaikuttavat monet syyt. Niistä tärkein on kuitenkin kunnan luottamushenkilöiden ja virkamiesjohdon kyky hoitaa kunnan asioita pitkällä aikavälillä.

Syksyllä on kunnallisvaalit. Ne ovat samalla kansanäänestys lähipalvelujen säilyttämisen puolesta tai niitä vastaan.

Reijo Tossavainen
kansanedustaja (ps.)
Savitaipale

Jatkuvaa kasvatusta on kokeiltu

Tässä lehdessä on säännöllisin väliajoin kirjoituksia niin sanotun jatkuvan kasvatuksen erinomaisuudesta. On vaadittu kiireellisiä kokeita asiasta.

Tämä tuntuu kummalliselta, viime vuosituhannen ensimmäinen puolisko oli jatkuvan kasvatuksen koekenttänä koko Suomi. Tulos pitäisi olla kaikille selvä.

50-luvulle tultaessa metsät olivat huonossa kunnossa. Kasvu ja puuvaranto olivat pienet nykyiseen verrattuna.

50-luvulla luovuttiin jatkuvasta kasvatuksesta.

Tätä on kyllä harrastettu näihin päiviin saakka, lähinnä pienviljelijät ja pienmetsän omistajat. Pinta-alat ovat onneksi melko pieniä.

Jos kokeita tehdään niin mielestäni kokeen on kestettävä koko kiertoaika.

Muutamia epäkohtia jatkuvasta kasvatuksesta. Motomiehelle on mahdoton antaa ohjetta mitä puita otetaan, puulajin vaihto on vaikeaa etenkin lehtipuille, hakkuutähteiden keruu ei kannata, puun korjuu kallistuu, kantohinta laskee.

Tunsin ennen monia 1900-luvun alussa syntyneitä metsänomistajia, jotka eivät olleet käyneet mitään kouluja. Tästä huolimatta he intoilivat jatkuvan kasvatuksen puolesta. Naureskelivat hullun töistä kun yhtiön metsässä hakkuuaukon näkivät.

Että ei tämän takia kannata hankkia korkeita oppiarvoja eikä polkupyörää tarvitse keksiä uudestaan.

Mikko Mäkelä

Johto kantaa vastuun

Armeijan säästöjen ja varuskuntien lakkautussuunnitelmat annettiin asiantuntijoiden eli sotilaiden tehtäväksi. Raamit asettaa kuitenkin poliittinen johto. Esimerkki miten politiikkaa tehdään.

Nyt ministerit niin sanotusti pesee kätensä. Eiväthän nämä minun suunnitteluja ole! Ja ettei minkään paikkakunnan elinkeinorakenne voi perustua varuskunnan olemassaoloon.

Helppoa näin on Helsingissä sanoa, ajatella. Maaseudun kannalta vastuutonta, jopa pilkallista.

Säästöjä tarvitaan, mutta jos näin on? Varuskuntien vähentäminen alkaen ruuhka-Suomesta saataisiin suurimmat säästöt ja edut.

Esimerkiksi joukkojen liikkuminen harjoitusalueelle ja takaisin aiheuttaa ruuhka-Suomessa liikenteen puuroutumista, seisottelua, odottelua, tyhjäkäyntiä ja päästöjä. Myös käyttämättömille rakennuksille löytyisi helpommin uusiokäyttöä.

Maa-alueilla löytyisi käyttöä helpottamaan tonttipulaa. Tai virkistyskäyttönä. Maakaupoilla valtion rahakirstuun kilahtaisi suuria rahasummia.

Ennen kaikkea armeijan osaajille löytyisi työvoimapulasta kärsivälle ruuhka-Suomelle työntekijöitä. Niin valtion ei tarvitsisi toisella kädellä antaa kun toisella ottaa, ja säästäisi muun muassa rakennetukirahoissa pitkän euron.

Pekka Auvinen
Hatsola

VIERASKOLUMNI

Unohtuiko lapsi?

Helsingin Sanomien mukaan hallitus aikoo leikata kotihoidontukea. Tätä tietovuotoa ministerit eivät enää edes kiistäneet – toisin kuin kuntalahtia, jonka ennenaikaista julkituloa varjeltiin Sauli Niinistön kuningaspolulta kuin ison talon perämetsää ahneilta sisaruksilta.

Taskulaskinmiehet häärivät herkällä alueella. Voi kysyä, onko lapsen etua ajateltu lainkaan. Voi myös kysyä, onko kasvatuksen ammattilaisilta kysytty mitään.

Kotihoidon tukiajan vähentäminen kolmesta kahteen vuoteen olisi leikkauspöydällä pieni mutta sitäkin näkyvämpi, jopa ideologinen valinta. Se koskisi vain noin 9 000:ta lasta ja säästöjä siitä ei tulisi julkiselle taloudelle lainkaan.

Itse asiassa kulut ainakin lyhyellä aikavälillä kasvaisivat. Kotihoidontuki on kuukaudessa reilut 300 euroa, mutta sitä korvaavan päivähoitopaikan arvioidaan maksavan kunnille 1 000 euron kahta puolen.

Tukiajan lyhentämistä perustellaan – ainakin osaksi – kestävyysvajeen pienentämisellä.

On totta, että lasten hoitaminen kotona pitää toisen puolison, tai yhä useammin yksinhuoltajan ja yleensä naisen, poissa työelämästä. Tämä merkitsee tietenkin huonompia työllistymisen mahdollisuuksia jatkossa, usein kehnompaa urakehitystä ja alempaa palkka- ja eläketasoa.

Ruotsissa sosiaalidemokratia on sen verran totalitaarisempaa, että päivähoitoa suositaan kotihoidon sijasta. Siellä myös nuorehkot naiset ovat Suomea sankemmin työn parissa.

Voi tukea tietysti katsoa siitäkin kulmasta, että tarjoaako se mahdollisuuden tehdä lapsista oman elantonsa? Kysymys on rankka, mutta ei tyystin vailla perusteita.

Ajattelu sosiaaliturvan vaikutuksista on yleensä sangen mustavalkoista. Liian vähän ymmärretään nykyisen pirstaleisen työelämän ja erilaisten perhetilanteiden yhteensovittamisen kirjoa. Jos jokin sopii toiselle, niin sitä ei kolmannelle enää suotaisikaan. Asenteetkin näyttävät edelleen kiristyneen.

Tosin jo alun perin vahvojen keskustan naisten – Marjatta Väänäsen, Eeva Kuuskosken ja monen muun – ajama malli suomalaisesta kotihoidontuesta ristittiin vastustajien piirissä ”maatalon emäntien ylimääräiseksi tueksi”.

Puheet vähenivät, kun ymmärrettiin, että tämähän passaa juuri monelle ei-maalaiselle ja on selvästi kunnille edullinen. Espoo-lisiä tuskin maksetaan sikäläisten, harvinaisten farmareiden tarpeita ajatellen.

Kotihoidontuki sopii entistä harvemmalle maatilalle. Elämiseen ja viljelyyn kuluva raha on käytävä hakemassa kaupungista, ainakin toisen puolisoista, usein molempienkin.

Ilman sen kummempaa syyllistämisyritystä on syytä todeta, että monet kasvatusammattilaiset pitävät tärkeänä, että lasta ei vietäisi liian varhain etenkään suureen päivähoitoryhmään. Kotona tai päiväkodissa – varhaiset vuodet ovat tärkeimmät turvallisuuden ja itseluottamuksen kehittymisen kannalta.

Ja ihan samaan putkeen on sanottava, että ei lapsen kuulu kotiinkaan hautautua videoiden ja pleikkarin väliin. Hyvin hoidettu päivähoito voi olla paras tapa ryhmäännyttää lapsia jo ennen koulua.

Presidentinvaaleissa puhuttiin paljon nuorten syrjäytymisestä. Sitä soisi, että näin keskeinen asia lapsen varhaisessa elämässä pohdittaisiin perusteellisesti – ja lapsen näkökulmasta. Itse loisin erilaisia valinnan mahdollisuuksia, erityisesti osapäiväisen työn ja hoidon suhteen.

Hallitus ei uskalla puuttua yleisen eläkeiän nostamiseen, mutta herkän elämänvaiheen perheellisiä se hätyyttää kotoaan töihin mielellään.

TIMO KAUNISTO
on alastarolainen maatalousyrittäjä ja Keskustan varapuheenjohtaja.
timo.kaunisto63@gmail.com

PÄIVÄN EKOTEKO

Tee ostoslista

Kun käyt ruokaostoksilla niin tee ostoslista ja pitäydy siinä. Tee myös lista niistä tuotteista, jotka tulevat heitetyksi pois äläkä osta niitä enää. Älä kokeile uusia tuotteita vaan pitäydy ruuissa, joista perheesi pitää ja syö. Vältä ostamasta sellaisia tarjoustuotteita, joista olet epävarma. Et säästä mitään jos et syö niitä. Älä pelkää puolityhjää jääkaappia, koska monet meistä kuitenkin asuvat lähellä kauppoja, joihin on helppo pistäytyä.

©Danny Seo/Distr.by Universal Press Syndicate/Europa Press/Tekstikuva Oy

67

Kapinalliset valtakunnanoikeuteen

Vastineena julkisen sanan jatkuvaan herjaamiseen kapinakunniksi ja kapinakenraaleiksi ne vastuulliset, jotka kunnioittavat toimissaan voimassaolevia lakeja, pyydän palstatilaa seuraavalle:

Sivistynyt maailma vie edelleen valtakunnanoikeuteen ne, jotka juonittelevat, usuttavat ja käskevät toimimaan voimassaolevaa maan perustuslakia vastaan.

Raskauttavaa on johtaa kapinaa valapattona, piittaamatta omasta ministerivalastaan puolustaa Suomen perustuslakia.

On myös härskiä ja vaarallista osoittaa ministeritasolta kansalaisille esimerkkiä toimimaan lain nurjalla puolen, rangaistuksetta.

Ollaan kuntauudistuksesta sinänsä mitä mieltä tahansa, ylivoimainen enemmistö suomalaisista kieltäytyy ottamasta tai antamasta kapinallisen leimaa otsaan kansalaisten puolustaessa lakisääteisiä itsenäisiä kuntia.

Myös keinot lain murentamiseksi valtiosääntöä halveksien ovat tuomittavia. Rakennellaan siis omaehtoisesti ja laillisesti hallituksen linjaamia viisaita hyvinvointivaltion perustavoitteita keinoja tarkentaen, tosiasioilla uskottavasti perustellen, ja asettamatta ilman näyttöä kuntakenttää syylliseksi ja maksumieheksi valtiovallankin edesottamuksista.

Näköalapaikaltani olen vakuuttunut, että muutamassa vuodessa räjähtäneen valtion velkaantumisen perussyinä ovat suuruuden kylmä ihannointi, rahan tekemisen heitteillejättö ja hallitsematon leikki kansainvälisillä tulitikuilla.

Julkinen sana voisi luopua tuomarin roolistaan esittäen puolueettomien viranomaisten ratkaistavaksi, kuka tai mikä on maan syöppö ja kapinakenraali ja vaatia näitä valtakunnanoikeuteen.

Suomi menestyy vain laillisesti toimien ja kannustaen, mutta ei laittomasti pakolla.

Esko Eela
suomalainen teollisuusneuvos
Säkylä